

PREMIŠLJEVANJE O BOŽJI BESEDI - OKTOBER 2022

V veselem praznovanju beatifikacije Pauline Marie Jaricot

četrtek, 27. oktober, 2022

Ef 6,10-20; Ps 144; Lk 13,31-35

Premišljajmo

V pismu Efežanom in v današnjem evangeliju beremo o demonih in hudiču. Kdo so demoni in kdo hudič? Ali se moramo o njih danes še pogovarjati? Kakšen boj je to? Ali ni Jezus zmagovalec nad satanom in demoni? Ali ni dvoboja med dvema svetovoma, v katerem je na koncu ogrožena odrešitev človeka? Jezus se osebno sooči s Satanom in zmagaja nad njim (Mt 4,11; Jn 12,31). Sooča se tudi z zlimi duhovi, ki imajo oblast nad grešnim človeštvom. Pomislimo lahko na številne dogodke, v katerih so obsedenci na prizorišču: obsedenec iz shodnice v Kafarnaumu (Mr 1,23-27), obsedenec iz Geraške dežele (Mr 5,1-20), hčerka Siro-Feničanke (Mr 7,25-30) in epileptični otrok (Mr 9,14-29). V večini primerov sta diabolična obsedenost in bolezen prepleteni (Mt 17,15.18). Včasih je rečeno, da Jezus ozdravlja obsedene (Lk 6,18; 7,21), včasih pa, da izganja demone (Mr 1,34-39). So to težave, ki bi jih danes lahko povezali s psihiatrijo (Mr 9,20s)? Morda, toda vsaka bolezen se lahko pojavi kot znak Satanove moči nad ljudmi (Lk 13,11). Pri spopadanju z boleznijo se Jezus bori proti Satanu; z ozdravljenji zmagaja nad Satanom. Demoni so mislili, da so tu na zemlji gospodarji; Jezus jih je prišel uničiti (Mr 1,24).

Množice so bile presenečene nad Jezusovo oblastjo nad demoni (Mt 12,23; Lk 4,35sl). Njegovi sovražniki ga obtožujejo: »*Bélcebub ga je obsedel in s poglavarjem demonov izganja demone*« (Mr 3,22); "ali ni obseden od hudih duhov?" (Mr 3,30; Jn 7,20; 8,48; 10,20s). Jezus nato obrazloži: po Božjem Duhu izganja demone, kar dokazuje, da je Božje kraljestvo prišlo k ljudem (Mt 12,25-28). Satan je mislil, da je močan, a ga je izgnal nekdo, ki je močnejši (Mt 12,29). Odslej se bodo izganjanja izvajala v Jezusovem imenu (Mt 7,22; Mr 9,38s). S pošiljanjem svojih učencev na poslanstvo, jim Jezus podeljuje svojo oblast nad demoni (Mr 6,7.13) in učenci spoznajo, da so jim demoni podvrženi. Stoletja bo to eno od znamenj, ki bodo skupaj s čudeži spremljala oznanjevanje evangelija (Mr 16,17). Toda boj proti satanu in demoni se v Cerkvi nadaljuje.

V *Apostolskih delih* gre za osvoboditev obsedenih (Apd 8,7; 19,11-17). Toda dvoboj Jezusovih odposlancev z demoni ima različne oblike: boj proti magiji, proti vseh vrst vraževerja (Apd 13,8; 19,18s), proti veri v vedeževalske duhove (Apd 16,16); boj proti malikovalstvu, kjer častijo demone (Raz 9,20); boj proti lažni modrosti (Jak 3,15), proti tistim, ki širijo demonske nauke in skušajo zavajati ljudi (1 Tim 4,1), proti tistim, ki v korist Zveri delajo lažne čudeže (Raz 16,13s). Satan in njegovi pomočniki delujejo v ozadju vseh človeških dejanj, ki nasprotujejo napredku evangelija. Celu apostolove preizkušnje lahko pripišemo satanu (2 Kor 12,7). Zahvaljujoč Svetemu Duhu je mogoče razločiti duhove (1 Kor 12,10) in kristjan se ne pusti več zavajati lažnemu prestižu diaboličnega sveta (1 Kor 12,1ss). Cerkev je, medtem ko sledi Jezusu, vpletena v smrtonosno vojno proti Satanu in ohranja nepremagljivo upanje. Dejansko je Satan že poražen in njegova moč je zdaj omejena. Njegov poraz, tako kot poraz njegovih pomočnikov, bo ob koncu časa dokončen.

Istočasno, ko se bori proti demonom, se Jezus bori proti vsem, ki so proti njemu, vsem tistim, ki mu želijo preprečiti, da bi oznanil Kraljestvo, vsem tistim, ki ga želijo ubiti, kot Herod in številni farizeji. Njegovo delovanje je usmerjeno v izganjanje demonov in ozdravljanje danes, jutri in v

sledečih dneh. To delo se nadaljuje v Cerkvi in četudi je bil usmrčen, se Jezusovo delo nadaljuje še toliko bolj, odkar je vstal, zmagovit nad vsem zlim in smrtjo. Umrli je v Jeruzalemu, kot mnogi preroki, a je vstal. Zdaj so njegovi odposlanci podedovali njegovo moč in lahko v njegovem Imenu premagajo vse zle sile.

Tudi v stiski moramo ostati trdni, kot je Pavel razložil Efežanom. Okoli svojih ledij moramo imeti pas resnice in nositi oklep pravice. Pavel vabi Efežane, naj si obujejo noge s pripravljenostjo za oznanjevanje evangelija miru. Nikoli ne smejo zapustiti ščita vere, ki ugasne vse goreče puščice hudega duha. Povabljeni so, da nosijo čelado odrešenja in meč Duha, se pravi Božjo besedo. Smo v boju, celo v vojni do smrti, proti Satanu in sovražnikom evangelija. Prav tako ne smemo zanemariti molitve. Nasprotno, Pavel želi, da bi Duh dal Efežanom moč, da bi molili in prosili v vseh okoliščinah. Ostati morajo budni, prizadevni v prošnji za vse vernike.

Tudi on, Pavel, potrebuje Efežane, da molijo zanj. Dejansko je Pavel ujetnik v Rimu. Ve, da je kristjan že rešen (Ef 2,8); krščeni so »vstali in povzdignjeni s Kristusom v slavi«. Toda zaznal je nujnost oznanjevanja evangelija vsem, Judom in tudi drugim, tako da bi vsi vstopili v dinamiko spreobrnjenja. Odrešitev in sprava, ki je z njo povezana, imata tako etični kot vesoljni značaj. Cerkev je zdaj univerzalna resničnost; teži k temu, da postane večna, ker je Cerkev Kristusovo telo in on je Odrešenik vseh. Pavel prosi Efežane, naj molijo zanj, da mu bo, ko odpre usta, bila dana prava beseda, da bo z zaupanjem oznanjal skrivnost evangelija. Kakšna sreča, če je mogoče sprejeti Boga Jezusa Kristusa, ne kot Boga, ki bo vedno ostal tujec, ampak kot Boga, ki postopoma postane »Bog za vse«, Odrešenik vseh, vsakega posebej! Je Bog, ki s svojo lučjo, svojo pozornostjo do vsakega presega »lokalne bogove«, ki se razodeva kot Bog-ljubezen, poln ljubezni in resnice (glej Yannick Essertel, *Évangélisation & cultures*, Pariz, Cerf, 2020, str. 410).

Nadaljujmo z molitvijo za krajevne Cerkve, da bodo še naprej misijonarke. Molimo za vseživljenjske misijonarje, tiste, ki so popolnoma predani oznanjevanju evangelija. Molimo tudi za krščanske skupnosti, da bi nadaljevale poslanstvo na različne načine, ne da bi pozabile v sebi prebujati in podpirati misijonske poklice. Zahvaljujmo se Gospodu, ki skrbi za vsakega izmed nas, saj on, Stvarnik, ve, da smo krhki. Kot pravi psalmist, človek je kot hlap, njegovi dnevi so kakor senca, ki izgine. Toda Gospod usliši naše molitve in lahko ga prosimo, naj nagne nebesa in stopi dol, da nas reši. Samo dotakniti se mora gorá in se kadijo! Dovolj je, da pošlje svoje puščice in širi grozo. Lahko ga prosimo, naj iztegne roko, da nas reši. Samo on nas lahko reši iz velikih voda, iz Satanovega primeža, pred silo zla v nas in v naših družbah. Naj nam dá moč Duha, da rastemo v miru in upanju.

Pierre Diarra,
Svetovalec Papeškega sveta za medverski dialog
Papeška misijonska zveza-Pariz
Katoliški inštitut Pariz
Pariz, 7. november 2021

Besedilo prevedel: *Luka Biščak*